

(ג) סבנה מברכים עליו (ו) (וע' לקמן סי' ר"ד) : ג' השלשה שאכלו באחד אחד נזהר מפת עובר כוכבים ואחד אינו נזהר או אחד מהן כהן ואוכל חלות אע"פ שאותו שנזהר אינו יכול לאכול עם אותו שאינו נזהר ולא ישראל עם הכהן כיון שאותו שאינו נזהר יכול לאכול עם הנוהר והכהן עם הישראל (ו) (ו) מצטרפין אבל אם היו כהנים וזר אוכלים באחד והכהנים אוכלים חלה ונוהרים מפת של עובר כוכבים והזר אוכל פת של עובר כוכבים (ח) אינם מצטרפין יוה"ה (ט) לשלשה שמורדים זה מזה שאינם מצטרפין לזיומן. הנה ודוקא ככל אחד אוכל מנכרו אבל אם אוכלים ממנו נעל כניו מצטרפין דכא אוכלים ממנו אחד : ד' יאין מומנין על מי שאכל פחות מכזית :

✻ **אֲשֵׁנִים** שאכלו באחד וגמרו (א) ובא שלישי כל היבא דאי מייתי להו מירי (ב) * מצו למיכל מיניה

שערי תשובה

באר היטב

מיד דהו אױמוױן דמוזױן על מי שאינו מוכר מפת פונד כורבנים פ"ט :
(ב) סכסכה . פיון כה"ס ועיון כפמ"ח ח"כ ס' ו' שדפתו לכפרים כפרים כפמ"ח
שכר חיסור בשנשו על אדם קנה ואחלונו בשננו ו' לרפואה ח"י' לאחריו
אזני איון לנכר דלח קמחא פ"ט ופיון פסחסיח ד' ק"ו בתפוסתו
גס ד"ס ש"ס שני אכילס גכס פ"ט ופיון לקמן פיון ר"ד מ"ס :
(ג) מלפטרין . פיון כפ"ס ופ"ט כגס כמנ"ל שאין יכילוס לחלוט כלחס
שמולגן במכר קספס ופ"ט במקום שחולס פיון ר"ד שכל יכול לחלוט אחר
שיגא אכילס חלס ואפי' כבטוס שחל ס"כ מוחר תכביל על כסר וא"כ
אינא חסור ממותו לחס ופ"ט דמ"ט חסיק ד"ס ואפי' שאל להקטרק
ליון חסור כבטוס חלס ש"כ אכילס חלס עס אורכיל חלס פ"ט ופ"י ח"י ק"ל על
פיון כש"ס ובעור ג' שמודרים הנאל וס מוז על דברי ככ"י מתיית
ר"ח' מדא"ימטרס לחימר דכנטי אכלי חולין פיוק ל"ס דכ"י מתחיל כו'
ובסי' ו' דתכרמוס דכ"י כסן ל"י מתל' פ"ט ופ"י כפנים מאירות ח"כ
ק"ל ופיון ו' כהקס כן וכתב לויח קאח פ"ט וכן כפמ"ח בלקוטס כחכ לייסכ
קאח ופיון כנ"ל וכן הולך ס' פ"י וככר"י פ"ט ופיון ר"ד חסריס כגס
ככר"י כפי' שגכס עלה ידכר עס חכרז א"י רש"י לזמן פליו ופ"ט ס' גרין

ביאור הלכה

גשמים שני בתים והמדרך באמצע על המפתח הוא מלרסן :

* מצו למיכל מרים כגל' כן הוא הכירא כבש' השישם והכנסו לדוקא אס שיטס אסו למיכל מרים וכן באמע מאנאן הכרעב'ס ולפ' פאס דאס אחד נעל דיו' אס' כסירא דפטו כגירור אלא היס אולכ אס דבר אס דאס שכתבו כסיון קעס' ככיל סוד'ס ואפלו כסס ככית מארל אס שו מילא אין בשלי' יכול להפערק ומאחי באר' שנס הוא מזרז כן לדינא אלא אהר'כ מהספס כנס קלת ומאחריה הומו יאיר כר'ר' שנס אלו וייתו י' לרדיואלי וכו' באמע גר' כמו שכתבו אח"כ באר'כ בתאמר

מהשנים והשנים ממנו דע"פ אותו האחד אינו יכול לאכול משלהם והם משלו לכך אינם מאשרין הכל כשנים מודרים מאחד והוא אינו מודר מהם ודאי מאשרין כיוון שהאחד יכול לאכול מהם. נכחו הסופקים ד"ה כשאחד אוכל חלב או שאוכל גבינה והשנים בשר מאשרין שהאוכל גבינה הוא א"ע שהוא מולבד בבשר אם יקנה סיו וידיחנה (וב) והמהנה (וב) שהאוכל גבינה הוא המבדק ברכת היומין ולא להפוך שהוא הגורם להיתוין) אבל אם אוכל גבינה קשה אין מאשרין שהמהנה בעצמו שלא לאכול בשר אחר גבינה קשה מ"י קינות והדחה וכן מ"ה עד פ"ב אין אוכלים בשר רק בשעודת מלוא ויש שנוהרין גם בזה ואוכלין רק מאכלי חלב כמו שכתב בסיומין תק"י"א אותן שנוהרין מבשר ואוכלין חלב אין מאשרין עם אוכלי בשר דדרי אין יוכלין לאכול זה עם זה אלא אם כן אכלו ביחד עם קודם שאוכלי בשר התחילו לאכול בשר לחמם שאז עדיין היו יוכלין לאכול בשר ואם שאחד מבני הסעודה אכל כוית לחם אחר שאינו מולבד לא בבשר ולא בחלב שזה מפרק את כולם שברי כולם יוכלים לאכול לחמם:

(א) ובה שלשי. ורז"ה לאכול ולהתקטר עמהם לזיומן: (ב) חז' למיכל מיניה. היינו (א) שאינם שבעים כ"ב ואם היו מביאים להם

ישעיהו הנביא

[illegible]